

# РЕШЕНИЕ

№ 23626

гр. София, 09.07.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в**  
публично заседание на 18.06.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Пламен Панайотов**

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **3105** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.  
Образувано е по жалба на Д. Д. Н., чрез адв. А. К. от САК, срещу изричен отказ на заместника на главния прокурор при Върховната касационна прокуратура (ВКП) да предостави поискана обществена информация, обективиран в Решение № 396/2025 от 04.03.2025 г. на Е. К. – заместник на главния прокурор при ВКП.

Обосновава подробни съображения, че писмото обективира изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по смисъла на чл. 38 от ЗДОИ. В жалбата се посочва, че в оспореното решение липсва каквото и да е изложение на фактическата обстановка, липсва анализ и обосновка, свързани с характера на информацията, отразяваща резултата от проверки на прокуратурата за нередности в системата на институцията. Излага доводи за нарушения на процесуалния закон и материална незаконосъобразност и че ответникът разполага с търсената информация.

Ответникът – Заместник на Главния прокурор при ВП чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмено становище поддържа неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя и на ответната страна, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление с вх. № 396/2025- ГП от 18.02.2025 г. от Д. Д. Н., журналист от вестник „Сега“, с което е отправено искане за предоставяне по реда на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), както следва:

Копие от доклада с резултатите от проверката, която, по информация, публикувана на 12 декември 2024 г. на интернет-страницата на Прокуратурата на Република България, е разпоредена на апелативния прокурор на П. по отношение на делата по ЗОДОВ, включително и за тенденциозно образуване и провеждане на досъдебни производства.

Указаната е предпочитаната форма на достъп — в електронен формат на посочената от заявителя електронна поща: [електронна поща].Д. Д. Н..

Заявлението е възложено на Заместник на Главния прокурор при ВП по компетентност с оглед Заповед № РД 04- 26 от 31.01.2025г. на и.ф Главен прокурор с която последният на осн чл. 28 ал.2 от ЗДОИ е определил Заместник на Главния прокурор при ВП да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне достъп до обществена информация по ЗДОИ.

По повод заявлението е издадено оспореното Решение № 396/ 4.03. 2025г на Заместник на главния прокурор при ВП, обективизиращо отказ да се предостави достъп до информация по заявление № 396/ 2025 – ВП от 18.02.2025г. Като мотиви за отказа е посочено, че „ЗДОИ предвижда възможността за ограничаване на достъпа до служебна информация, в случаите, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). \* Ограничението по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ на достъп до служебна обществена информация не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация. „

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи в качеството си на неблагоприятно засегнат адресат, доколкото с него е отказан достъп до търсена информация. Жалбата е подадена в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са

подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

След внимателен прочит на оспореното решение съдът констатира, че е основателно твърдението в жалбата за несъответствие и непълнота.

Според настоящият съдебен състав Главният прокурор е задължен субект по чл.3 ал.1 от ЗДОИ, тъй като законът не прави разлика „държавните органи“ по см на чл. 3 ал.1 от ЗДОИ от коя сфера на държавната власт са /изпълнителна, законодателна или съдебна/. Законът също определя и по-широк кръг задължени субекти от тези посочени в чл. 3 ал.1, а именно по ал.2 т.1 публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации. Ето защо няма основание да се изключи Прокуратурата на Р България от обхвата на задължените субекти.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган съгласно Заповед № РД 04-26/31.01.2025г на и. ф. главен прокурор по силата на която и на осн. чл.28 ал.2 от ЗДОИ е упълномощил заместник на главния прокурор при ВП да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Спорът се свежда дали процесният отказ е материално законосъобразен.

Дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която "обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти." Обществената информация съгл. чл. 9 от ЗДОИ е официална и служебна. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна е информацията според чл. 11 от същия закон, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

Съдът намира, че исканата от жалбоподателя информация има характер на служебна обществена информация по см. на чл.11 вр. чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като е свързана с осъществяваната от страна на органа дейност, очертана в чл. 127 от Конституцията на Република България и Закона за съдебната власт и от нея могат да се направят изводи относно изпълнението на вменените му от закона правомощия. В този смисъл, информацията, която се търси е обществена и органът е бил длъжен да я предостави. Исканата информация е конкретно формулирана. Заявлението за достъп до обществена информация съдържа всички необходими реквизити по чл.25 от ЗДОИ, следователно освен, ако е налице някое от основанията за отказ по чл.37 от ЗДОИ - 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; 2. достъпът засяга

интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца, ответникът е бил длъжен да предостави исканата информация.

Съдът намира, че с оглед възложената конкретна проверка и определения срок за приключването ѝ 30.01.2025г. , както и представянето на резултатите от нея на задълженото по ЗДОИ лице предполагат наличието на поисканата със заявлението информация.

Исканата информация касае данни, свързани с работата на Прокуратурата на Република България , а дейността на съдебната власт като цяло е обект на повишено обществено внимание. Конкретните проявления от тази дейност на прокурорите, не следва да бъдат скрити за обществото. Принципите за публичност и прозрачност изрично са залегнали в чл. 5 от Закона за съдебната власт и в процесуалните закони. Безспорно ответникът няма задължение за допълнителна обработка на информацията, преди да я предостави, тоест не може да бъде задължаван да систематизира и обработва допълнително наличната при него информация само и единствено за целите на ЗДОИ, а следва да я предостави във вида в който разполага с нея. Действително, ЗДОИ не предвижда задължените субекти да създават конкретни справки и/или отчети, като за да се предостави исканата информация тя трябва да е налична. В случая обаче, след като задължения субект е разпоредил изрично да събира и съхранява търсената информация свързана с делата по ЗОДОВ, включително и за тенденциозно образуване и провеждане на досъдебни производства. , то следва да се приеме, че исканата от заявителя информация е налична и се съдържа в документи, създадени и съхранявани от задължения субект. Обобщаването на данни относими към търсената със заявлението за достъп по ЗДОИ информация не представлява създаването на качествено нов по съдържание документ като носител на информация. Изчерпателността, респ. липсата на изчерпателност на предоставената информация би било относимо към преценка законосъобразността на постановения позитивен акт. Нещо повече, ако лицето счита, че предоставената му информация е в недостатъчен обем може да поиска информация за конкретни обстоятелства , които не са засегнати от издаденото решение за достъп. След като търсената информация е налична и не са налице основанията за отказ по чл. 37 ал.1 от ЗДОИ, се дължи предоставянето ѝ. При положение , че в крайния акт от проверката се съдържа информация по конкретни дела и преписки , то следва да се подходи по начин, че да не се стигне до разкриване на лични данни по см на ЗЗЛД, тъй като разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ изрично въвежда като изключение от приложимостта на този закон, достъпът до лични данни.

По отношение на становището на ответника за служебния характер на поисканата информация , съдът намира следното:

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК. В настоящия случай, в оспорения административен акт е посочена разпоредбата на чл. 13, ал. 2 , т.1 от ЗДОИ .

В мотивната част на оспореното решение липсват мотиви за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес, съгласно установената в чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ забрана за ограничаване на правото на достъп до служебна обществена информация при наличието на надделяващ обществен интерес. Липсата на изложени мотиви в изтъкнатата насока възпрепятства упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на оспореното решение по отношение на забрана по чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ.

Това нарушение по същността си представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ, тъй като от една страна ограничава правото на защита на неговия адресат, а от друга възпрепятства осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност.

Целта на ЗДОИ и законово регламентиранияте гаранции за осъществяване правото на достъп до обществена информация, е да се даде възможност на гражданите и организациите да се запознаят със съществуващата информация, която вече е създадена, обработена и се съхранява в административните органи. Следователно правото на достъп по реда на ЗДОИ е ограничено единствено до съществуваща и налична обществена информация.

В представената административна преписка липсват данни от страна на административния орган да е извършена преценка за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес. Разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ постановява, че достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван при наличие на надделяващ обществен интерес. Наличието на надделяващият обществен интерес е дефинирано в §1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ – когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ. В настоящия казус, следва да се приеме, че тъй като чрез исканата информация заявителят може да си състави мнение относно дейността на ПРБ, в случая е налице надделяващ обществен интерес, който дерогира ограничението на достъпа. Заявителката в административното производство изрично е посочила, че е журналист във в. „Сега и в това качество претендира за достъп до поисканата информация.

С оглед гореизложеното, жалбата се явява основателна и като такава следва да се уважи, а оспорваният акт, с който е отказан достъп до поисканата информация - да бъде отменен. С оглед естеството на констатирания порок, преписката следва да бъде върната за ново произнасяне в съответствие с указанията дадени с настоящото решение.

Относно разноските:

Жалбоподателката не претендира разноски. С оглед изхода на спора, на ответника не се дължи юриск. възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 396/2025 от 04.03.2025 г. на Е. К. –заместник на главния прокурор при ВКП.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Заместник на Главния прокурор при ВП за произнасяне по заявлението, в четиринадесет дневен срок от влизане на настоящото решение в сила, съобразно мотивите, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.